

המבייא פרק רביעי ביצה

לה:

ען משפט

במסורת הש"ס

דמן.
למל
טל
עוגנו

מתקן:
קייב.

נוגמל: **קִיבָּ**
נְבִילָה: **גַּמְלָה**

מוסף רשי
המעביר תאניס בחצרו.
בפזמון פלניאן גמלון.

לקיוצה. פְּנִים נָעַמְתָה קָנָן
 קְיֻשָׁם וְלֹהֶרֶת סָמָנוֹ
 קְיֻשָׁם דָּוָרָן כְּגָנוֹן
 (וְעַלְיָה לְזֵבֶחֶת) וְסָטוּרִים בְּ
 המעשה. דָּלָן תָּנָךְ
 קְוֹנֶם לְהַלְלָה מֵיטָה הַלְלָה
 נְכָדָה סְמָרוֹת מְלָכָתוֹ
 (וְעַלְיָה).

הנורווגי הנומינט מילן ג'ונס, שזכה בפרס נובל למדעי החיים על תרומתו לביולוגיה המולקולרית, אמר במאמר בעיתון נורווגי: "ההיבטים הבלתי ניתנים לאבידות של האנושות נאבקים בראשה של האנושות".

הציד לאפקוי מודרכי יעקב דתנן⁶ המעביר תחאים בהצדו לקצתו בניו ובני ביתו ואוכלי ממן עראי ופטורים מן המערש ונוי עליה רבי יעקב מוחיב ור' יוסי בר' יהודה פטור תורומה לאפקוי מודרכי אליעזר דתנן פירות שהרמן עד שלא נגמרה מלאתן ר' אוסר לאכול מהן עראי וחכמים מתרין מוקה שרוב בני אדם דורסן אוכל מהן עראי וממשן דמי שמע מינה תלת ש"מ מוקה אינה קובעת אלא בדבר שנגמרה מלאתה וש"מ "רוב עמי הארץ מעשין הן וש"מ מעשרין דמי הארץ אף בדבר שא נגמרה מלאתה ולאפקוי מהא דתנן"⁷ המחליף פירות עם תבירו וה לאכול וזה לאכול זה לקטנות וזה לקטנות וזה לקטנות חיב' רבי יהודה אומר לאכול חייב לקטנות פטור:

הדרן עלך המביא

משילין: פירות דרך ארוכה ביו"ט יאל לא בשבת זומכים פירוט
בכלים מפני הדרך וכן כדיין וכדי שמן זיוןותנן כל תחת
הדרך בשבת: גמ' אמר ר' יהודה ורב נתן חד תני משילין וזה תני
משיחלין אמר מר זומרא מאן דתני משילין לא משבח ומאן דתני משיחלין
לא משבח מאן דתני משילין לא משבח וכתיב': כי יש לך זיך ומאן
דתני משיחלין לא משבח דתנן זי' השול והכסול שחול שנשמטה רוכז
בסול שאחר מוכתו נבוה מהברחה אמר רב נחמן בר יצחק מאן
דתני משירין לא משבח ומאן דתני משיחרין לא משבח דתנן רבי ישמעאל
מנשירין לא משבח מאן דתני משירין לא משבח השער ומאן דתני
אומר גניז' לא יחוּר וראשו באדרמה מפני שמישיר את השער ומאן דתני
משיחרין לא משבח דתנן זי' השוחר והוזג של ספרים אע' פ' שנחלקו
טמאין ומאן דתני מנשירין לא משבח דתנן זי' מי שנשרו בלו' בימי
זהם ואינו חושש אי נמי מהא דתנן זי' איזהו לקט הנשור בשעת קצירה:
מהלך בהם ואינו חושש פרידות רך ארובה ביו"ט עד כמה א"ר זורא א"ר אס' ואמרי לה אמר
תנן משילין פירוט רך ארובה זי' מפנין ארבע וחמש קופות של תבן ושל
רבי אס' א"ר יוחנן כאותה שניינו זי' מפנין ארבע וחמש קופות של חום דאייא
חביראות מפני האוורחות ומפני בטול בית המדרש ורלמא שאני החם דאייא
בטול בית המדרש אבל הכא דליך בטול בית המדרש לא א"ג החם היינו
טעמאנא דארבע וחמש קופות שרי משות שבת זי' דהדרmia ולא אתו לולולו'
בהא אבל זי' רקל' ואתי לולול' בהא כל' כל' לא א' נמי לאיריך גיסא החם
היאינו טעםאנא דליך האפס נבומו אבל הכא דאייא האפס נבומו אפל'ו טובא נמי
ה חמ' סוף: קמלה מילכווי נכוסה. מקום מנואה נכמלס והוא נוקד דהעמל נגנו' דעמל
מכובדו: קמלה. נילע'ין: מלק' זטיג': מלק' זטיג': מלוך לי קוס תנין דקמי ספי גן מפקד: אפקדו
המלך לעון סכלמה: וזהו על מפליס. יט' לאן צי' קמי ליטני ליטני מקורי וג' טס' לנו'ן
אפקדו. מקבלין טומקה דרכ' לחוץ תלמיד' עננתו: עננתו. נפל' נמס' מפקדו
חווק' קיחודו זככן: עד כמה. יה' כהן לד' מלרין טומקה מיליכ' סול': מעני קה' זטיג':
כטול' ניס' כמדרכ'. טען לתלמיד' מוקס' לטב': ודמל'. קמס' כו' דצערין מל' כל' כל'
לכndo מוריים היל' מטוס האפס נבומו גען צו' דען כל' היל': ט' נמי גלעד' גיט'.' יט' לאט'

רביינו חנוך
חצר לאוסקי רודר, רוגן
לעכזרת האחים בדורות
וככלין מון עזרא וטשר
שאצטערן, והוואיל אוכלי^ו
לא עשאן קשייתו אוכלי^ו
ללא עלה ר' ר' מ' טשרוב וויס
בר' יהודה פוטר. מושפה
לאנטפער ר' אליעזר,
הוירטה ערד שלג נסונה
הוירטה ערד שלג נסונה
ווקטערן, ר' יונאי ואסרא
לאלכון גאנטערן עזרא
הפיירות שוחזיאן סטן
חוירטה, כי הדרה
ווקטערן וויסטרן. טלק
ווקטערן וויסטרן. טלק
שבוי אט זויסטן אוכלי^ו
טען אט עאשערן דאסרא.
טעל מאהן חלט,
ווניגן דוקטערן מלקטן
שכיבי עט זאַט זאַט זאַט
הנאנט זאַט זאַט זאַט
שדר לא דונז. צוּקָּנִין
איכלן זאַט זאַט זאַט
אטטילו דבדר של טומפה
מלכארן. זונזס דראידא
בר' זוּרְבָּלִין בערטערן
ר' זוּרְבָּלִין זאַט זאַט
איךן זאַט זאַט זאַט
(איכלן זאַט זאַט זאַט)
(עמישער שען זאַט זאַט)
(איכלן זאַט זאַט זאַט)
ר' זוּרְבָּלִין זאַט זאַט
מעשׂרין. דורךני מעשׂרין
דאנז אט עשנערן זאַט זאַט
עטערן זאַט זאַט זאַט זאַט

כך אפליו בדבר שלא נגמרה מלאכתו, דה רוחות הללו לא נגמרה מלאכתן, ולא מהיינן ליה לעשׂותיהם וודאי אלו דמאי מספק. ואנו מכך לאוממי מתרנן וזה לא יכול וזה לעקצת חיב, הנה הילוך לנצח לא נגמר מלאכתו ותני חיב, שענינה רסבר דמקח מהייב אפליו בדבר שלא נגמר מלאכתו.

מן ותמי משלין לא משבחים, דוחרים כי יש לו ריקון. (ואנו ותמי) משיחין (לא ממשיכם). רחנן החיה והכסלו. שחול ששתה טיה רוי. וכך. וכן מושירין ומושחין.

בגמרא כתוב שמיינטן נתקל בזבז. ברכ' טהרה ב' ר' ינאי אומר שמיינטן נתקל בזבז. ר' ינאי אומר שמיינטן נתקל בזבז.

